

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 15 de maig de 2008

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Per escrit, de data 2-10-2006, l'administradora de la fallida de E. SL i N. SA va instar l'extensió de la mateixa a favor dels Srs. P.C. i I.P.C..

Per escrit de 14-12-2006, la representació processal del Sr. I.P.C. es va oposar a la sol·licitud d'extensió de la fallida envers la seva persona.

II.- L'Hble. Tribunal de Batlles va dictar Aute, de data 3-9-2007, segons el qual s'acordava el que segueix: "DECIDEIX: Declarar l'extensió de la fallida de les societats E. SL i N. SA als Srs. P.C. i I.P.C.".

III.- La representació processal del Sr. I.P.C. ha interposat recurs contra la resolució d'instància. Així, per escrit, de data 6-2-2008 sol·licita, amb fonament en els arguments continguts en el mateix, la revocació de l'Aute dictat a la instància. Per el contrari, l'administradora judicial de la fallida va presentar escrit de contesta a les conclusions, de data 27-2-2008, en virtut del qual i pels arguments continguts en el mateix demana que es procedeixi a la confirmació de la resolució d'instància, amb imposició de les costes processals.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- Els motius o greuges en els quals fonamenta la part recurrent el seu recurs són ,en essència, els que segueixen. Fonamentalment, considera que la decisió del jutjador a quo es recolza en una inadequada valoració de la prova, en l'existència de suposicions sense recolzament i en que es tracta d'una resolució no ajustada a dret.

En aquest ordre d'idees, l'Aute d'instància justifica l'extensió de la fallida en els següents arguments. En primer terme, considera que esdevé una negligència inexcusable posar l'estructura societària a mans d'un tercer, sense efectuar el control i seguiment adequat (art. 69.5 Decret)i en segon terme, que, com que no es pot presumir la gratuïtat en l'àmbit mercantil, el Sr. I.P.C. era un professional de la gestió de les societats i que existien fortes presumpcions que el seu treball era remunerat.

II.- Correspon a aquesta Sala analitzar si la conducta del legal representant de les mercantils, Sr. I.P.C., pot ésser incardinada, com entén el jutjador d'instància, en la causa cinquena de l'article 69 del Decret de suspensió de pagaments i fallida quan assevera que serà extensible la declaració de fallida a qui "hagi comès actes de mala fe, d'imprudència inexcusable o infraccions greus de les regles o usos del comerç".

Al respecte s'ha d'indicar el que segueix. En primer terme, consta acreditat a les actuacions que el Sr. I.P.C. factura quantitats que superen els 1000 euros mensuals, pels exercicis 2003 i 2004, quan consta provat, com reflecteix el jutge a quo, que E. SL no va tenir mai més de dos empleats. Conseqüentment, si aquestes dades es valoren conjuntament amb una altra dada fàctica que apareix a les actuacions, com és que el Sr. I.P.C. com a legal representant de les mercantils va procedir a cedir les estructures societàries al Sr. P.C.. I si bé, com assenyala la part recurrent es pot considerar que en una primera etapa no es van produir disfuncions per aquesta cessió d'ús, sí que en una segona fase es van originar greus irregularitats en la gestió econòmica de la mateixa que van conduir inexorablement a la declaració concursal de les mateixes.

I és amb aquestes coordenades que s'ha de valorar la conducta del Sr. I.P.C.. Així, resta acreditat que es va

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

produir una cessió de les estructures societàries a favor d'una persona que va provocar la fallida de les mateixes amb la seva gestió econòmica de tot punt inadequada, consta provat que no es va produir un control per part del legal representant de l'actuació del gestor fàctic de les societats, i a la vegada convé afegir que el Sr. I.P.C. era un professional de la gestió de les societats, de forma que les quantitats que percebia mensualment s'alineen com a contraprestacions de les cessions de les estructures societàries. Si aquests fets els relacionem amb les causes d'extensió de la fallida que es contemplen a l'article 69 del Decret de suspensió de pagaments i fallida de 1969, cal concloure amb el jutjador d'instància que l'actuació del legal representant s'ha de titllar de negligent i amb un grau de negligència culpable i que no admet excusa, tota vegada que, com a perit en la matèria, havia d'haver esmerçat un grau de diligència quam in suis, que no va emprar.

III.- Les anteriors consideracions han de motivar el refús del recurs interposat i la imposició de les costes processals a la part recurrent (cfr. Codi 7,51,5).

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs interposat per la representació processal de I.P.C. contra l'Aute, de data 3-9-2007, i confirmar íntegrament la seva part decisòria. S'escau imposar a la part recurrent les costes d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-